

Αββά Δωροθέου, Να υπομένουμε τους πειρασμούς!

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο: giphy.com

Αν έχει κάποιος ένα φίλο και έχει την πεποίθηση ότι αυτός τον αγαπά, ακόμα κι αν πάθει απ' αυτόν κάτι δυσάρεστο, γνωρίζει ότι εκείνος αγαπώντας τον το έκανε και ποτέ δεν πιστεύει ότι ο φίλος του θέλει να τον βλάψει· πόσο μάλλον πρέπει εμείς να νιώθουμε έτσι για τον Θεό, ο οποίος μάλιστα μάς έπλασε και από την ανυπαρξία μάς έφερε στην ύπαρξη και για μάς έγινε άνθρωπος και για χάρη μας πέθανε, ότι δηλαδή όλα όσα κάνει γίνονται από αγαθότητα για μάς κι από αγάπη;

Και για τον μεν φίλο είναι δυνατό να συλλογιστεί κανείς ότι: «αυτό το κάνει αγαπώντας με κι επειδή με λυπάται, αλλά όμως δεν έχει και τόση πολλή σύνεση ώστε να τακτοποιήσει σωστά τα όσα με αφορούν και γι αυτό όπως είναι φυσικό, χωρίς να το θέλει με βλάπτει». Όμως για τον Θεό δεν μπορούμε αυτό να το πούμε. Διότι Αυτός είναι η πηγή της σοφίας και γνωρίζει όλα όσα μάς συμφέρουν και με αυτό το σκοπό ρυθμίζει τα θέματά μας, ακόμη και τα πιο ασήμαντα.

Είναι όμως πάλι δυνατόν να πει κανείς για το φίλο ότι: «με αγαπά και με συμπονεί και είναι συνετός στο να τακτοποιεί τα θέματά μου, όμως δεν έχει και τη δύναμη να με βοηθήσει σ' αυτά που νομίζει ότι θα με ωφελήσουν». Ούτε αυτό όμως δεν μπορούμε να το πούμε για τον Θεό. Διότι τα πάντα Του είναι δυνατά και τίποτα δεν είναι ακατόρθωτο μπροστά Του.

Ωστε λοιπόν γνωρίζουμε για τον Θεό ότι και αγαπά και συμπονεί το πλάσμα Του και ότι Αυτός είναι η πηγή της σοφίας και ξέρει καλά πώς να ρυθμίζει όσα μας αφορούν και ότι τίποτα δεν είναι αδύνατο γι' Αυτόν, αλλά τα πάντα υπακούν στο θέλημά Του και οφείλουμε να γνωρίζουμε καλά ότι όλα όσα κάνει, για το συμφέρον

μας τα κάνει και να τα δεχόμαστε με ευχαριστία, όπως προείπαμε, σαν να προέρχονται από ευεργέτη και αγαθό Δεσπότη, ακόμα κι αν είναι δυσάρεστα· διότι τα πάντα γίνονται με δίκαιη κρίση και δεν παραβλέπει ο Θεός που είναι τόσο ελεήμων ούτε τη μικρότερη θλίψη μας

Πολλές φορές όμως αμφιβάλλει κανείς και λέει στον εαυτό του:»Αν κάποιος μέσα στις δοκιμασίες αμαρτάνει από τη θλίψη του, πώς είναι δυνατόν να πιστεύει ότι αυτές είναι για το συμφέρον του;» Όμως δεν θα αμαρτάναμε στίς συμφορές, αν δεν αρνούμασταν να σηκώσουμε τους κόπους κι αν δεν θέλαμε να αντέξουμε μικρή θλίψη ή να πάθουμε κάτι απρόοπτο, επειδή δεν χωράει στη σκέψη του Θεού να μάς φορτώσει κάτι πάνω από τις δυνάμεις μας, όπως είπε ο Απόστολος· «Πιστός ο Θεός, ός ουκ εάσει υμας πειρασθήναι υπέρ ό δύνασθε». Αλλά εμείς είμαστε αυτοί που δεν έχουμε υπομονή, ούτε θέλουμε να κοπιάσουμε λίγο, ούτε ανεχόμαστε να δεχθούμε ποτέ κάτι με ταπείνωση και γι'αυτό συντριβόμαστε και όσο προσπαθούμε να ξεφύγουμε από τους πειρασμούς, τόσο τους φορτωνόμαστε και χάνουμε άσκοπα τον καιρό μας και ούτε μπορούμε να λυτρωθούμε από αυτούς

Υπάρχουν κάποιοι που κολυμπούν για διάφορους λόγους στη θάλασσα και αν ξέρουν την τέχνη της κολύμβησης, όταν έρχεται το κύμα εναντίον τους, σκύβουν κάτω από αυτό και μένουν ήρεμοι μέχρι να περάσει και μ' αυτόν τον τρόπο συνεχίζουν να κολυμπούν χωρίς να πάθουν κάτι. Αν όμως θελήσουν να αντισταθούν στο κύμα, τότε αυτό τους σπρώχνει έξω και τους πετάει μακριά. Όταν δε ξεκινήσουν να κολυμπούν ξανά, έρχεται άλλο κύμα πάνω τους · αν εναντιωθούν πάλι, ξανά τους σπρώχνει και τους ρίχνει έξω και το μόνο που κατορθώνουν είναι να συντριβούν χωρίς να έχουν διανύσει καμμία απόσταση. Αν όμως, όπως είπα, σκύψουν κάτω από το κύμα και ταπεινωθούν, αυτό παρέρχεται χωρίς να τους βλάψει σε τίποτα και εξακολουθούν να κολυμπούν όσο θέλουν και να κάνουν τη δουλειά τους. Το ίδιο συμβαίνει και με τους πειρασμούς, αν κάποιος αντέξει τον πειρασμό με υπομονή και ταπείνωση, τον ξεπερνάει χωρίς συνέπειες · αν όμως παραμείνει με θλίψη και ταραχή και θεωρώντας σαν αίτιο του πειρασμού κάθε άλλον άνθρωπο, τότε κολάζει τον εαυτό του και βαρύνεται τον πειρασμό και δεν ωφελείται από αυτόν, αλλά βλάπτεται.

Γιατί πολύ ωφελούν οι πειρασμοί αυτόν που τους υπομένει ατάραχα.

Πηγή: orthodoxmathiteia.blogspot.gr